

Astrid Lindgren

Astrid Lindgren

LOTTA

WSOY

Astrid Lindgren

LOTTA

Suomentanut Eila Kivikk'aho

Kuvittanut Ilon Wikland

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

LOTTA

Ruotsinkielinen alkuteos
BOKEN OM LOTTA PÅ BRÅKMAKARGATAN

Yhteislaitos kirjoista:

LOTTA, JANNE JA MINNAMANNA

Ruotsinkielinen alkuteos Barnen på Bråkmakargatan

Suomentanut Eila Kivikk'aho

Alkuteoksen kustantanut 1958 Rabén & Sjögren, Ruotsi

© Text: Astrid Lindgren 1958 / The Astrid Lindgren Company

© Illustrations: Design Ilon Wikland AB 1958

Suomenkielinen laitos © Eila Kivikk'aho ja WSOY 1964

Tarkistettu suomennos 2021

SE PIKKUINEN LOTTA

Ruotsinkielinen alkuteos Lotta på Bråkmakargatan

Suomentanut Eila Kivikk'aho

Alkuteoksen kustantanut 1961 Rabén & Sjögren, Ruotsi

© Text: Astrid Lindgren 1961 / The Astrid Lindgren Company

© Illustrations: Design Ilon Wikland AB 1961

Suomenkielinen laitos © Eila Kivikk'aho ja WSOY 1962

Tarkistettu suomennos 2017

Yhteislaitos © Astrid Lindgren 2005 / The Astrid Lindgren Company

Suomenkielinen yhteislaitos © Eila Kivikk'aho ja WSOY 2021

Werner Söderström Osakeyhtiö

For more information about Astrid Lindgren, see www.astridlindgren.com.

All foreign rights are handled by The Astrid Lindgren Company, Stockholm, Sweden.

For more information, please contact info@astridlindgren.se

ISBN 978-951-0-46311-6

Painettu EU:ssa

SISÄLLYS

Lotta, Janne ja Minnamanna

Lotta on lapsellinen	9
Joka päivä on leikkipäivä	14
Se Lotta on sitten itsepäinen.....	21
Vuorisen täti on kaikkein kiltein.....	28
Mennään retkelle.....	35
Mummun ja vaarin luona.....	46
Lotta melkein kiroaa.....	54
Lotalla on konnan päivä	63
On hauskaa, kun on joulukuukuu.....	70

Se pikkuinen Lotta

Kiusaavatko ne Lottaa?	85
Lotta muuttaa pois	96
Entäs sitten, Lotta?	99
Lotta saa vieraita.....	114
Ikkuna yöhön tirkistää.....	119

LOTTA, JANNE JA
MINNAMANNA

LOTTA ON LAPSELLINEN

Minun veljeni on Janne, minä olen Minna, ja meidän pikkusiskomme on Lotta. Isä sanoo, että talossa oli ihan hiljaista silloin kun meitä ei vielä ollut. Mutta sitten tuli toinen meno. Minun veljeni syntyi ennen minua. Isä sanoo, että talossa alkoi meteli kohta kun Janne tuli niin isoksi, että osasi kalkutella helistintään sängyn laitoihin aina pyhäaamuisin, kun isä olisi mielellään nukkunut puolille päivin. Ja siitä pitäen on melskettä ja kolinaa riittänyt. Isä sanookin Jannea Isoksimeluksi. Minua hän sanoo vain Pikkumeluksi. En minä niin paljon metelöikään kuin Janne. Joskus olen hiljaa pitkän aikaa. Sitten meille tuli vielä yksi lapsi, Lotta. Häntä isä sanoo

Rätinäksi, en tiedä minkä takia. Äiti puhuu aina Janne-
nesta ja Minnasta ja Lotasta, oikeilla nimillä. Mutta
kutsuu äiti toisinaan minua Minnamannaksi, ja Janne
ja Lottakin sanovat välistä sillä tavalla.

Me asumme keltaisessa talossa pikkuisen kadun var-
rella, jonka nimi on Ritarikatu.

– Ehkä tällä kadulla on ennen muinoin asunut rita-
reita, mutta nykyään ei muita kuin metelöitsijöitä ja
riitapukareita, sanoo isä. – Eiköhän muuteta kadun
nimi Pukarikaduksi.

Lottaa kismittää, kun hän ei ole yhtä iso kuin Janne ja minä. Janne ja minä saamme mennä torille asti ihan yksin, mutta Lotta ei saa. Janne ja minä käymme aina lauantaisin torilla ostamassa herkkuja makeismummoilta, jotka ovat siellä myymässä. Mutta tuomme me makeisia kotiin Lotallekin, kun on kerran käsketty.

Eräänä lauantaina tuli niin hurja rankkasade, että torimatka oli vähällä jäädä. Mutta me otimme isän suuren sateensuojan ja menimme yhtä kaikki, ja me ostimme punaisia karamelleja. Kotimatalla me vain

popsimme karkkeja sateenvarjon suojassa, ja se oli hauskaa. Mutta Lotta ei päässyt edes pihalle, kun satoi niin kamalasti.

– Mitä hyötyä sateesta on, nurkui Lotta.

– Kun sataa, niin vilja ja peruna kasvavat ja me saamme ruokaa, sanoi äiti.

– Entäs kun sataa torille? kujeili Janne. – Makeisetkos siitä kasvaa?

Silloin äiti vain nauroi.

Kun oli menty illalla nukkumaan, sanoi Janne minulle:

– Kuule, Minnamanna, kun mennään maalle vaarin ja mummun luo, niin istutetaankin penkkiin makeisia eikä porkkanoita, paremmalta ne maistuvat.

– Niin, vaikka porkkanat ovat parempia hampaille, sanoin minä. – Kastellaan niitä sitten vihreällä kastelukannulla, niitä makeisia.

Minulle tuli hyvä mieli, kun muistin oman vihreän kastelukannuni, joka on maalla mummun ja vaarin luona. Siellä se on kellarissa hyllyllä.

Me pääsemme joka kesä mummun ja vaarin luo.

Voitteko kuvitella, mitä Lotta kerran teki siellä maalla? Navetan takana on lantakasa, josta Johanssonin setä levittää voimaa pelloille.

– Mitä varten lantakasoja on? kysyi Lotta. Ja silloin isä selitti, että pelto kasvaa, kun sitä lannoitetaan.

– Ja sateestakin on hyötyä, sanoi Lotta, sillä hän kai muisti, mitä äiti sanoi silloin lauantaina, kun satoi.

– Ihan niin, kyllä Rätinä tietää, sanoi isä.

Iltapäivällä alkoi sataa.

– Kukahan on viimeksi nähnyt meidän Rätinää? kysyi isä.

Mutta kukaan ei ollut nähnyt häntä aikoihin, ja alkoi kova hakeminen. Ensin etsittiin talon sisältä ja kaikista komeroista, mutta Rätinää ei näkynyt missään. Isä tuli levottomaksi, sillä hän oli luvannut äidille pitää huolen Lotasta. Lopuksi menimme ulos kolmisiin, Janne ja isä ja minä, etsimään navetasta ja heinäkasoista ja vähän joka paikasta. Mutta sitten menimme navetan taakse ja kuvitella, siellä Lotta seisoj kaatosateessa lantakasan päällä ja oli tietysti aivan likomärkä.

– Mutta Rätinä rukka, mitä sinä siellä teet? sanoi isä.

Ja Lotta parkui:

– Kun minä tahdon kasvaa isoksi niin kuin Janne ja Minna!

On se Lotta aika lapsellinen.

PUKARIKADULLA SATTUU JA TAPAHTUU

Lotta, Janne ja Minna asuvat keltaisessa talossa Pukarikadulla. Heillä kolmella on aina ihan kamalan hauskaa. Vaikka perheen kuopus Lotta on kyllä aikamoinen tuittupää, joka mankuu mukaan leikkiin, mutta tekee asiat oman päänsä mukaan. Kaikkea se lapsi keksii, on vaarillakin tapana sanoa. Ja kerran Lotta sitten päätti kiukuissaan muuttaa pois kotoa. Äiti löysi lastenhuoneesta vain lapun, jossa luki OLEN MUUTA NYT KASTO PAPERIKORIIN.

Tämä kirja sisältää molemmat Astrid Lindgrenin iki-ihanat lastenromaanit Nykäsen perheen sisaruskatraasta: *Lotta, Janne ja Minnamanna* ja *Se pikkuinen Lotta*. Ilon Wiklandin viehättävä piirroskuvitus rytmittää tarinaa.

	 9 789510 463116
www.wsoy.fi	L84.2 ISBN 978-951-0-46311-6